

ροῦχον τίτανον, καὶ μαγνησίαν, χλωροῦχον ἀμ-
μωνίαν καὶ ὀξέα τινα· καὶ χρωματίζεται μὲ
χρῶμά τι κίτρινον. Τὸ κέλυφος κατασκευάζεται
ἀπὸ τίτανον διαφόρων εἰδῶν μὲ ὀλίγον ὀξειδίου
τοῦ σιδήρου, καὶ χύνεται διὰ καταλλήλων τύ-
πων εἰς τὰ ἀπαιτούμενα σχήματα. Εἰς ταῦτα
τὰ κέλυφα, διὰ λεπτῆς ἐν τῷ μικρῷ ἄμφω τρύ-
πας, εἰσάγεται τὸ τεχνητὸν λεύκωμα, τὸ ὁποῖον
ἐξαπλοῦται εἰς τὴν ἐνδοτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ
κελύφους καὶ προσκολλᾶται. Ἐπειτα εἰσβά-
λεται ἡ ἀνάλογος τοῦ κρούου ποσότης, ὃ δὲ
ἀπομένον τόπος πληροῦται διὰ τοῦ αὐτοῦ λευ-
κώματος καὶ ἡ ὀπή κλείεται μὲ λιθοκόλλαν, δὲν
ἀπολείπεται δὲ ἄλλο τι εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀγο-
ραστάς εἰμὴ τὸ θάρος νά τα φάγωσιν!

Ἐν Ἀμερικῇ ἐλύθη πρό τινας χρόνους τὸ
ζήτημα τῆς θερμάνσεως ὁλοκλήρου πόλεως διὰ
μιας μόνης κεντρικῆς ἐστίας, μεταβιβαζούσης
τὴν θερμότητα δι' ἀτμῶν διαχωμένων καθ' ὅ-
λας τὰς διευθύνσεις, ὡς τὸ φωταέριον διὰ σω-
λήνων. Ἐν Μιγχανῇ ἡ μέθοδος αὕτη ἐτέθη εἰς
ἐνέργειαν. Ἐν δὲ Νέα Ἰόρκῃ Ἑταιρία τις ἔλα-
θεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ δικαίωμα τῆς κατασκευῆς
θερμαγωγῶν σωλήνων διὰ τῶν ὁδῶν, καταθέ-
σασα ἐγγύησιν 250,000 φράγκων ὡς ἐγγύηρον
περὶ τῆς ἐπανορθώσεως τοῦ λιθοστρώτου· ἀνέ-
λαβε δὲ νά θερμάνῃ πάντα τὰ δημόσια κτίρια
εἰς τιμὴν κατὰ τὸ τρίτον μικροτέραν τῆς ἀπαι-
τουμένης διὰ τὴν συνήθη θέρμανσιν. Ἐπιπλέον
δὲ θά προμηθεύῃ ἐν καιρῷ χιονώδει μηχανὰς
ἀτμοκινήτους ἀναλυούσας ἐν ἀκαρεῖ τὴν ἀνά τὰς
ὁδοὺς χιόνα.

Ἡ Πλούσιος Ἀμερικανὸς (σὶρ Ἐδουάρδος Τράμφ)
ἀποθανὼν κατέλιπε κληροδότημα παράξενον
καὶ πρωτάκουστον. Ἐν τῇ διαθήκῃ ἀναφέρε-
ται βριτῶς ὅτι ἐν ἑκατομμύριον ταλλήρων ὀρί-
ζεται εἰς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν γηροκομείου . . .
ἵππων. Παραγγέλλει δὲ ὁ διαθέτης ὅτι ἐν τῷ
γηροκομείῳ τούτῳ ὀφείλουσιν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς
διαθήκης νά περιθάψωσι πρῶτους πάντων τοὺς
ἵππους του, οὐκ ὀλίγους ὄντας, καὶ νά τους πε-
ριποιῶνται μετὰ πάσης ἐπιμελείας μέχρι τῆς
τελευτῆς των. Τὸ ἵπποκομεῖον τοῦτο θά περι-
λαμβάνῃ πεντήκοντα περίπου κλίτας, ἠθέλο-
μεν νά εἴπωμεν φάντας, θά εἰσάγωνται δὲ εἰς
αὐτὸ πάντες οἱ ἕνεκα γήρωι ἀνίκανοι εἰς ἐργα-
σίαν ἵπποι, οἱ ἀπόμαχοι, καὶ καθ' ὅλου οἱ ἔ-
χοντες καλὰ συστατικὰ ὅτι ὑπρέτησαν πιστῶς
καὶ μακρὸν χρόνον. Προσέτι δὲ εἰς ἐξασφάλισιν
τῆς ἐκτελέσεως τῆς θελήσεώς του ὁ διαθέτης
καταλείπει ἐπίτηδες κεφάλαια, δι' ὧν νά ἀγο-
ράζεται πᾶς ἵππος ἄχρηστος, διὰ τῆς ποσότη-
τος ἢν τυχοῦν ἤθελον δώσει οἱ ἔχοντες ἐπάγγελμα
τὸ νά ἀγοράζωσι τοιοῦτους ἵππους καὶ ἐκδέρον-
τες αὐτοὺς νά πωλῶσι τὴν δορὰν των. Ἡ Ἑ-
ταιρία ἡ προστάτις τῶν ζώων θά ἐλαυχάτο ἐν
μεταξὺ τῶν μελῶν της εἶχε τοιοῦτόν τινα οἶ-

κίριμονα ἄνδρα. Ἄλλὰ δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος
οὗ ὁ λόγος δὲν ἦτο μέλος τῆς εὐεργετικῆς ταύ-
της Ἑταιρίας.

Ἡ γραφὴ τοῦ πρό τινων ἐτῶν ἀποθανόν-
τος γνωστοῦ γάλλου ἐπιφυλλιθογράφου Ἰουλίου
Ζανέν (Jules Janin) ἦτο δυσανάγνωστος ἡ μάλ-
λον εἰπεῖν ἀδύνατον νά ἀναγνωσθῇ. Ὁ Ἀλφόν-
σος Κάρ διηγεῖται ἐν τινι τῶν μυθιστοριῶν του
τὰ ἐξῆς: «Ἐλαβον ἐπιστολὴν τοῦ ἀγαπητοῦ
μοι Ζανέν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νά τὴν ἀναγνώσω
κατ' οὐδένα τρόπον. Προτείνω λοιπὸν ἀξίαν λό-
γου ἀμοιβὴν εἰς τὸν δυνήθησόμενον νά τὴν ἀ-
ναγνώσῃ. Σημειωτέον δ' ὅτι τοῦ ἀγῶνος τού-
του δὲν ἀποκλείεται οὐδὲ αὐτὸς ὁ Ἰούλιος Ζα-
νέν.»

Ἡ ἀριθμὸς τῶν προβάτων ὅλου τοῦ κό-
σμου ὑπολογίζεται περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Δὲν δύναται τις οὔτε εὐεξίαν οὔτε εὐδαιμο-
νίαν νά ἔχῃ, ὅταν ὁ στόμαχος αὐτοῦ δὲν λει-
τουρῆ κανονικῶς. Ἀλλὰ πῶς δύναμαι, ἴσως
ἐρωτήσῃ ὁ ἀναγνώστης, ν' ἀποφανθῶ ἂν ἡ ἀ-
σθένεια ὑφ' ἧς πάσχω εἶναι πραγματικὴ ἢ φαν-
τασιώδης; Ὄπως δὴποτε, ἠθέλον ἀπαντήσαι,
πρῶτον πρόσεξε τὸν στόμαχόν σου καὶ εἶτα ἰδὲ
τὴν γλῶσσάν σου. Τί διακρίνει ὁ ἰατρός ἐκ τῆς
παρατηρήσεως τῆς γλώσσης; Πάμπολλα πράγ-
ματα. Ἡ γλῶσσα ἐπηρεάζεται ἐκ πάσης τρο-
φῆς πνευματικῆς ἢ σωματικῆς, καὶ εἰδικώτερον
ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ στομάχου. Τὸ ἐπὶ τῆς
ἐπιφανείας λεπτὸν ἐκείνο ὑπόλευκον στρώμα,
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδείκνυσσι δυσπεψίαν. Δι-
σχασμένη γλῶσσα δηλοῖ ὅτι ὁ στόμαχος εὐρί-
σκεται ἐν ἀνωμαλῷ καταστάσει. Κίτρινη γλῶσσα
ἐμφανίζει χολάς. Ἡ ἔχουσα πυκνὸν καὶ τραχὺ
στρώμα μαρτυρεῖ προηγηθείσας καταχρήσεις.
Δὲν εὐχομαι τοῖς φίλοις μου τοιαύτας γλώσσας,
διότι εἰλικρινῶς πιστεύω, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ πραγματικὴν εὐεξίαν δὲν δύναται νά ἐ-
ξασφαλίσῃ ὁ μὴ τῆρῶν «τῶς πίδας του θερ-
μοῦς, τὴν κεφαλὴν του ψυχρὰν καὶ τὴν γλῶσσάν
του καθαρὰν.»

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Διὰ τῆς ἐξῆς παρασκευῆς ἀποβάνει εὐληπτον
τὸ λίδι τῆς μουρούνας (ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου).
Εἰς ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου (ἑνὸς κοχλιαρίου τῆς
σοῦπας) μίγνυται κρόκος ὡσ' εἰς τὸ μίγμα προ-
στίθενται σταγόνες τινὲς ἀρωματικοῦ οἴνου πνευ-
ματώδους ὑγροῦ, εἶτα ἐπιχέεται ἡμισυ ποτή-
ριον ὕδατος καὶ προστίθεται ἀρκούσα ποσότης
σκυλάρου. Τὸ μίγμα οὐδαμῶν κέκτηται γεῦσιν
ἢ ὀσμὴν κακὴν καὶ λίαν εὐχερῶς ὑπὸ τῶν ἀρ-
ρώστων λαμβάνεται.